

Hosting Guests

R. Mois Navon

Beit HaKenneset HaSefaradi BeRimon – Chayei Sarah 5781

בראשית פרשת חיי שרה פרק כד פסוק יד

וְהָיָה הַנֶּעֱרָךְ אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיָהּ הֲטִי נָא כֶּדֶךָ וְאֲשַׁתָּה וְאִמְרָה שְׁתָּה וְגַם גִּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה
אֹתָהּ הַכֹּחֶת לְעִבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנָי :

What was Eliezer thinking?!

Last night I spoke about the Jewish value of developing our virtue, our ethical personality. And I mentioned that the mitzvot are acts that serve, beyond the act itself, to help us develop virtue.

Perhaps one of the most prominent such mitzvot is the one Abraham is most famous for: hachnasat orchim. In last week's parsha (Vayera) we read of his rushing to host the three guests, taking leave of God Himself to do so. From that story the Gem (Shabbat 127a) learns that hosting guests is of greater import than hosting God, as it were:

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קכז עמוד א

אמר רב יהודה אמר רב: גדולה הכנסת אורחין מהקבלת פני שכינה, דכתיב: ויאמר אדוני אם נא
מציאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך:

In this week's parsha we read that it was precisely the quality that is demonstrated in the performing the mitzvah of hachnasat orchim that Abraham was looking for in a wife for Isaac. So explains R. Soloveitchik:

What key virtue did the members of [Nahor's] household possess that made them fit for and worthy of joining the covenant? The answer is *hesed*, kindness expressed though *hakbnasat orehim*, hospitality. Abraham distinguished himself in this mitzvah. *Hakbnasat Orehim* is unique in embodying not only *hesed* but **patience**, too. ... Hospitality ... requires patience and perseverance. This **virtue** [is one] of the thirteen attributes of mercy ... God is *erech appayim*...

איזו מדה מרכזית הייתה בידי בני הבית [נחור], שהפכו אותם לראויים להצטרף למשפחת הברית? התשובה היא חסד, חסד שמתבטא בהכנסת אורחים. אברהם ייחד את עצמו במצוה הזאת. הכנסת אורחים היא ייחודית בזה שהיא כוללת לא רק חסד אלא גם סבלנות. ... הכנסת אורחים ... דורשת סבלנות והתמדה. סגולה זו (היא אחת) מתוך שלוש-עשרה מידות הרחמים... ה' ה' .. אך אפיים.

The Midrash that teaches we are to follow in God's ways, emulating His virtues, takes the list of virtues from His thirteen attributes of mercy – *erech appayim* being one.

מדרש תנאים לדברים (הופמן) דברים פרשת עקב פרק יא

ללכת בכל דרכיו ואלו הן דרכי המקום? ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת

R. Soloveitchik goes on to explain that *bakhnasat orehim* can be sourced in the trait of kindness (*besed*) or in that of courtesy (*nimus*). What distinguishes the two is patience (*erekh appayim*). A **polite** person will be nice to a guest, a **kind** person will be patient with his guest.

And it is this distinction, according to R. Soloveichik, that was what was behind Eliezer's prayer to find the right wife for Isaac:

Eliezer wanted to find out what motivated Rebecca's actions. Was it spiritual nobility and kindness or good manners and civility? He asked her to do things that were outrageous. He said, "Let me sip a little water from your pitcher" (Gen. 24:17), as opposed to asking her to hand him the pitcher. In other words, he told her that he would do nothing; she was to draw water from the well and pour into his mouth. Isn't this distasteful and tactless? Had she just been polite, she would have splashed water in his face.

אליעזר רצה לגלות מה מניע את מעשיה של רבקה. האם זה מתוך חסד או מתוך נימוסים? הוא ביקש ממנה דברים מופרזים. הוא אמר לה: "הִגְמִיאֵינִי נָא מֵעֵט מַיִם מִפְּיֶךָ", במקום לבקש ממנה למסור לו את הקנקן. במלים אחרות, הוא אמר לה שהוא לא יעשה כלום, היא הייתה שואבת מים מהבאר ונותנת לו בפיו. האם זה לא מגונה וחסרת טקט? אילו היא הייתה רק מנומסת, היא הייתה שופכת המים בפניו.

And of course, expecting her to water all the camels is beyond polite. Why did Eliezer do this? R. Soloveitchik answers:

Eliezer was testing her patience. ... [And he found that] she practiced hospitality even though the [he] was coarse and rude. The quality of *erekh appayim* prevailed, and Rebecca became the mother of the nation.

אליעזר בחן את סבלנותה. ... והוא מצא] שהיא קיימה את מצוות הכנסת האורחים על אף [שהוא] היה גס וחסר טקט. מדת ארך אפיים גברה, ורבקה הפכה לאם האומה.

So, again, we see that it is not just the actions that the Torah wishes to promulgate, but the inner character traits that motivate good actions. As the hazal taught, God wants virtue, He wants us to develop the virtuous traits of the thirteen attributes. In the words of R. Elimech Bar Shaul, "this mizvah demands not *rahamim* but that man be a *raham*, not *haninah* but that man be a *hanun*":

ר' אלימלך בר שאול, מצווה ולב, דף 185

אין מצוה זו [להדמות לה'] דורשת מן האדם רחמים, אלא שהוא יהיה רחום, לא חנינה אלא שהוא יחיה חנון. לא חסידות אלא שהוא יהיה חסיד. לא קדושה אלא שהוא יחיה קדוש. "קדושים תהיו". לא אדם לחוד ומידותיו לחוד, אלא אחדות האדם ומידותיו הטובות. יחוד'עצם. יחוד'מהות. האדם כמעין הרחמים והקדושה, מקור ומבוע כאחד. לא באדם דורשת התורה מדות טובות, אלא את האדם כהתגלות כל הטוב והיפה.

Shabbat Shalom.